گفت و گو

گفت‌وگوی چالشی سفیر فلسطین با سی‌ان‌ان:

تمایل مردم به آزادی را دست‌کم نگیرید

آیا حماس تبعات حمله خود به اسرائیل را نمی‌دانست؟ پس چرا حمله کرد؟ چرا جمهوری اسلامی با جلو انداختن حماس، مردم غزه را قربانی اهداف منطقه‌ای خود کرده؟ اصلاً چه دلیلی دارد از عملیات حماس دفاع کنیم؟ اینها سؤالات مهم این روزهاست که در گفت‌وگوی چالشی «کریستین امان‌پور» در شبکه خبری سی‌ان‌ان با «حسام زملط» سفیر دولت خودگردان فلسطین مطرح شده است. پاسخ‌های قاطع و تأمل‌برانگیز این دیپلمات، ابعاد تازه‌ای از مظلومیت مردم فلسطین و دلایل درگیری‌های اخیر در سرزمین‌های اشغالی را روشن و «کریستین امان‌پور» مجری این شبکه تلویزیونی را میخکوب کرد.

به گزارش ایرنا، سفیر فلسطین در بریتانیا که لحنی آرام و منطقی در این مصاحبه تلویزیونی داشت، در پاسخ به این سؤال که «آیا رفتار حماس با غیرنظامی‌های اسرائیل را محکوم می‌کنید؟ غیرنظامی‌هایی که کشته یا به گروگان گرفته شدند»، تأکید کرد: «در ابتدا باید بگویم که رسانه‌های غربی باید این چهارچوب را رها کنند؛ چهارچوبی که بانی وضعیت امروز ما است.»

امان‌پور که تلاش داشت مسیر مصاحبه را منحرف کند با تکرار این سؤال که «می‌خواهیم بدانیم شما از کشتار غیرنظامی‌ها حمایت می‌کنید؟» با پاسخ قاطعانه سفیر فلسطین مواجه شد که تأکید داشت: «البته که نه! جان‌باختن غیرنظامی‌ها در هر دو طرف غم‌انگیز است. آنچه در حال رخ دادن است بسیار نگران‌کننده و غم‌انگیز است. در همین حین شما گفتید ۷۰ اسرائیلی جان باخته‌اند. اما بیش از ۲۰۰ فلسطینی نیز جان باخته و بیش از هزار و ۶۰۰ نفر مجروح شده‌اند. تمام مجتمع‌های مسکونی [فلسطینی‌ها] در حال ویران شدن است. این یک جنایت جنگی است که اسرائیل مرتکب شده است.» (مصاحبه در زمانی انجام شده است که آمار کشته‌شدگان هنوز به بیش از یک هزار نفر نرسیده بود.)

سفیر فلسطین در بریتانیا همچنین تأکید کرد: «رعایت قانون برای همه؛ به طور برابر! برای اوکراین و برای فلسطین. اما جهان در حفظ این برابری شکست خورد و هیچ مسئولیتی نمی‌پذیرد. حالا همه مسیرهای سیاسی به بن‌بست رسیده است.»

زملط در پاسخ به این سخنان امان‌پور که «می‌خواهیم بدانیم از اینجا به بعد چه خواهد شد؟» اظهار داشت: «بله جنگ آغاز شده است. می‌بینید؟ اما امروز این حرف‌ها را می‌زنیم چون این اتفاق امروز برای اسرائیل رقم خورده است اما این اتفاق هر روز برای فلسطینی‌ها رقم می‌خورد. هر روز خدا»!

او در بخشی دیگر از این مصاحبه به خلف وعده‌های تل‌آویو اشاره کرد و گفت: «ما با اسرائیل صلح کردیم. باهم قرارداد بستیم و توافق کردیم، ما که حماس نبودیم، بودیم؟ آمدیم پای توافق. اما همان زمین‌های توافق شده، همان ۲۲ درصد را هم اسرائیل کامل به ما نداد.»

او سپس به ریشه‌یابی عملیات طوفان الاقصی پرداخت و گفت: «مگر غزه دیگر چیزی برای از دست دادن دارد؟ دومیلیون مردمش ته خط هستند و به نقطه جوش رسیده‌اند، چرا علیه اسرائیل اقدام نظامی نکنند. در حالی که در منطقه، کشورها یکی‌یکی پشت‌شان را خالی کردند و به سمت عادی‌سازی روابط با همین اسرائیل پیمان‌شکن و ظالم و همین نتانیاهو پیش می‌رفتند. حتی دادگاه بین‌المللی لاهه هم شکایت ما را رسیدگی نکرد. این مردم ته خط هستند، آنها را از چیزی نترسانید. اسرائیل در ظلم آن‌قدر زیاده‌روی کرد که دیگر جایی برای سکوت سازش‌کارترین‌ها و صلحجوترین‌ها هم باقی نگذاشت، این را حتی عربستان سعودی هم در بیانیه‌اش مطرح کرد.»

امان‌پور که در برابر سخنان قاطعانه و مستدل سفیر فلسطین در بریتانیا تسلیم شده بود، با بیان اینکه «بله می‌دانم. طیف سیاسی اسرائیلی و ایالات‌متحده و همه، طوری رفتار می‌کنند که گویی مسأله فلسطین دیگر وجود خارجی ندارد. بررسی راه‌حل دو دولت و ابزار دیپلماسی متوقف شده است» پرسید: «به‌نظر شما انگیزه این حمله بسیار پیچیده حماس چه بود؟»

زملط در پاسخ به این سؤال گفت: «تمایل مردم به آزادی و پایان دادن به اسارت و بردگی را دست کم نگیرید! صحبت اصلی در مورد زمان این حمله نیست. مسأله این است که ما راجع‌به همه چیز حرف می‌زنیم به‌جز مسائل اساسی و دلایل ریشه‌ای! ۷۵ سال است که این حرف‌ها را می‌زنیم. یک جمله بگویم. می‌دانید از زمان «النکبه» (مهاجرت دسته‌جمعی فلسطینی‌ها) درسال ۱۹۸۴ میلادی، ۷۰ درصد جمعیت غزه پناهنده‌اند. می‌دانید که از سال ۲۰۰۷ تا امروز در محاصره قرار دارند؟ در بزرگ‌ترین زندان بدون سقف! همه اینها باعث خلق رویدادهای مورد بحث شما شده است.» سفیر فلسطین در انگلیس تأکید کرد: «تنها راه‌حل، احترام به حق طبیعی و مشروع مردم برای حاکمیت بر سرنوشت خویش و برای بازگشت به سرزمین‌ها و تشکیل دولت‌های خودشان است. طفره رفتن از این راه‌حل و جایگزین کردن مسیرهای انحرافی را متوقف کنید. هیچ انحرافی وجود ندارد. صلح، فقط با ما فلسطینی‌ها حاصل می‌شود و نه با هیچ‌کس دیگر. چون اسرائیل با ما مشکل دارد. زمین‌های ما را غصب کرده و به ما ستم می‌کند. نه به هیچ‌کس دیگر!»وی همچنین در پاسخ به سؤال پایانی مجری مبنی بر اینکه «آیا کشورهایی مثل امریکا می‌توانند با میانجی‌گری از شدت تنش‌ها بکاهند؟»، تصریح کرد: «ایالات‌متحده صلاحیتش را از دست داده است. من اخبار واشنگتن را دنبال کردم. واشنگتن مسأله اسرائیل را یک مسأله داخلی می‌داند و نه یک مسأله سیاست خارجی و با این مسأله فوتبال سیاسی بازی می‌کند. راه‌حل، همکاری جهان و مجامع بین‌المللی است. امریکا باید حضور داشته باشد، همچنین اروپا و دیگر کشورهای جهان همچون چین. سراسر جهان باید برای خاتمه دادن به این نزاع دست به دست دهند. درست مثل کاری که برای منازعات دیگر کردند. ما استثنا نیستیم.»

تحلیلگران جهانی با انتقاد از آپارتاید اسرائیلی، صهیونیست‌ها و حامیانشان را مورد اعتراض قرار دادند

قتل عام غزه را تمام کنید

زهره صفاری/ قتل عام هولناک رژیم صهیونیستی در باریکه غزه در حالی است که ساکنان این منطقه همزمان با بمباران سنگین خانه‌ها و اماکن عمومی توسط ارتش اشغالگر در محاصره کامل قرار گرفته و صهیونیست‌ها نه‌تنها آب و برق را روی آنها بستند که راه ورود غذا و دارو را نیز به این بخش از فلسطین مسدود کردند. شمار کودکان مجروح و شهید فلسطینی هر روز رو به افزایش است اما تل‌آویو با همکاری حامیان غربی‌اش هرگونه پوشش خبری در این زمینه را ممنوع کرده است. با وجود این تحلیلگران سیاسی با هر ملیت و مذهبی در سراسر جهان و حتی آنهایی که ریشه‌های یهودی دارند، نتوانستند در برابر این خشونت و ظلم غیرقابل مهار صهیونیست‌ها سکوت کنند و هریک به شیوه خود خواستار پایان خشونت علیه ساکنان نوار غزه‌ای شدند که به باور بسیاری از تحلیلگران از جمله تحلیلگران یهودی، سال‌هاست در زندانی فوق‌امنیتی اما سرباز به سر می‌برند.

آپارتاید اسرائیلی باید متوقف شود

فیلیپ بنیس/ کارشناس و تحلیلگر یهودی

انفجار خشونت هرگز به یکباره اتفاق نمی‌افتد. از سال ۲۰۰۷ ساکنان غزه در محاصره زندگی می‌کردند و از ترک زندان فوق امنیتی که اسرائیل برای آنها ساخته بود، منع شده بودند. کمی پیش از آغاز تنش‌های اخیر، حتی ورود بسیاری از کالاها به غزه ممنوع بود. ساکنان منطقه حتی نمی‌توانستند مصالح و مواد لازم برای تعمیر خانه یا رفع معایب زیرساخت‌های مهم مانند بیمارستان‌ها، مدارس و مساجد و کلیساها را پیدا کنند و در عین حال در برهه‌های مختلف هدف بمباران اسرائیل نیز قرار داشتند. در ۹ اکتبر، یواو گالانت، وزیر دفاع اسرائیل دستور محاصره کامل غزه را داد و منطقه را بدون برق، غذا، آب، گاز و دارو رها کرد و با این دستور در واقع سیاستی را برای کشتار زنان، کودکان و سالمندان بیگناه باریکه غزه پیاده کرد.

نه حالا بلکه دهه‌هاست که مقاومت فلسطین از خشونت فاصله گرفته بود اما جهان هرگز صدای آن را نشنید یا اگر صدای آنها را شنید، پاسخی به آنها داده نشد. اما باید روش را تغییر بدهیم. بمباران کردن یا وارد کردن سلاح و مهمات مشکل را حل نمی‌کند. اینکه امریکا ۲۰ درصد بودجه نظامی اسرائیل را تأمین می‌کند، به معنای آن است که مجوز هرگونه محاصره خشونت‌بار یا بمباران ساکنان غزه را به آنها می‌دهد. این سیستم آپارتاید باید تمام شود. در عین حال امریکا باید از حمایت اسرائیل در دادگاه بین‌المللی رسیدگی به جرایم دست بکشد و وتوی قطعنامه‌هایی را که در مورد خشونت‌های حقوق بشری اسرائیل صادر می‌شود، متوقف کند. در این برهه یک آتش‌بس فوری کارساز است. فلسطین سال‌هاست که هزینه این سیستم آپارتاید را پرداخت می‌کند. حتی در حملات اخیر نیز تبعات این سیستم غیرانسانی گریبان غیرنظامیان اسرائیلی را گرفت. زمان آن است که این شرایط را تمام کنیم.

هشدار یک قتل عام قریب‌الوقوع

تحریریه سایت صدای یهود برای صلح

دولت اسرائیل یک جنگ همراه با نسل‌کشی را علیه مردم غزه به راه انداخته است. ما عمیقاً با غیرنظامیان اسرائیلی ابراز همدردی داریم اما در حال حاضر شرایط وحشتناک‌تر، آن است که دولت اسرائیل و امریکا از این کشته‌ها به عنوان دستاویزی برای قتل عام فلسطینیان غزه بهره گرفته و وعده داده‌اند که این منطقه را به جهنم تبدیل کنند. دولت اسرائیل در این چند روز با تخریب کامل غزه، بیمارستان‌ها، مدارس، مساجد، فروشگاه‌ها و ساختمان‌های مسکونی را زیر بمباران سنگین قرار داده است. تل‌آویو حتی با قطع برق منطقه کاری کرده است که بیمارستان‌ها نتوانند جان بیماران را نجات دهند، زیرساخت‌های اینترنتی و مخابراتی را نیز از بین برده‌اند و با قطع ارتباط این منطقه با دنیای خارج، آنها را تنها و بی‌پناه، تشنه و گرسنه رها کرده‌اند. در این شرایط دولت امریکا نیز با ارسال اسلحه و به راه انداختن ناوهای جنگی، وعده حمایت و سرپوش گذاشتن بر جرایم اسرائیل را داده است. اما این قتل عام قریب‌الوقوع فلسطینی‌ها باید متوقف شود. امریکا باید برای آرام کردن فضا پا پیش بگذارد و به فوریت ارسال محموله‌های جنگی را به این منطقه متوقف کند. آینده صلح و امنیت برای همه در سایه عدالت، آزادی و برابری ایجاد می‌شود و این تنها گزینه است.

برنامه ای برای نسل کشی؟!

شیوانی چائوهان؛ تحلیلگر سایت بی ان ان هنگ کنگ

چهره تنش ها میان اسرائیل و فلسطین در حال تغییر است و بسیاری از تحلیلگران سیاسی اسرائیل را به خاطر اقداماتش علیه فلسطینی ها مورد نقد قرار داده اند. اسرائیل دهه هاست به خاطر اعمال سیاست هایی علیه فلسطین مانند گسترش شهرک ها در قلمروی فلسطین و تخریب خانه های مردم منطقه مورد نقد هستند. اما محاصره غزه در چند روز اخیر صدای منتقدان بین المللی را درآورده است. اینکه در این برهه جنگی مسیر مردم بسته و ورود کالاهای اساسی به غزه منع شود، اسرائیل را مسبب بروز یک بحران حقوق بشری در نوار غزه کرده است. اما اسرائیل با ضروری خواندن این اقدامات برای حفظ امنیت خود سعی در توجیه این خشونت دارد. در این میان واکنش جامعه بین المللی نیز دو گانه است؛ از یکسو کشورهایی به نقد عملکرد اسرائیل برخاسته اند و در مقابل برخی دیگر این خشونت را حق دفاع مشروع آن می دانند. با این حال آنچه مسلم است، لزوم یافتن راهکاری برای حل این بحران است چراکه جان میلیون ها فلسطینی در میان است و جامعه بین المللی باید نقش خود را در شکل دادن به آینده آنها ایفا کند.

این خونریزی بدون رعایت حقوق فلسطین پایانی ندارد

مایکل موشابک؛ تحلیلگر سایت امریکایی Truthout

تنش‌های این هفته میان اسرائیل و فلسطین با حمله ۷ اکتبر حماس رخ نداد بلکه ریشه این عملیات در سال‌ها محاصره فلسطینی‌ها و فشار حداکثری بر ساکنان منطقه‌ای است که گرفتار محاصره‌ای بی‌پایان، کینه نژادی و آپارتاید اسرائیلی شده‌اند. بنیامین نتانیاهو از روزی که دوباره در دفتر نخست‌وزیری نشست، با همراهی صهیونیست‌های تندرو، راست‌های افراطی و شرکای ضدفلسطینی‌اش سیاست‌هایی را در سرزمین‌های فلسطینی پیاده کرد که هر لحظه بر شدت خشم فلسطین و در نتیجه تشدید تنش‌ها افزود. او بعد از تشکیل کابینه اضطراری، دستور بمباران غزه را داد؛ بمبارانی که هدف آن نه مقاومت حماس که تمامی شهروندان فلسطینی بود که سال‌ها در همسایگی شهرک‌نشینان اما با تبعیضی غیرقابل باور زندگی می‌کردند. بیش از ۲ میلیون فلسطینی از سال ۲۰۰۷ در محاصره و هدف حملات پی‌درپی صهیونیست‌ها بوده‌اند. شرایط سخت زندگی در غزه که این روزها با بسته شدن آب و برق و قطع دارو و غذا به وخامت بیشتری رسیده است، فلسطینی‌ها را با آینده‌ای سخت و رقت‌بار روبه‌رو کرده است. این خشونت‌های بدون پایان و شهرک‌سازی‌های بی‌رویه و آپارتاید اسرائیلی است که زمینه‌ساز پاسخ مسلحانه مقاومت شده است. امریکا و دیگر شرکای اروپایی‌اش که این روزها علم حمایت از ارتش اسرائیل را بلند کرده‌اند، مسئول این خشونت جمعی و بمباران خانه‌ها، مدارس، بیمارستان‌ها و... در غزه هستند. تا این اشغال پایان نیابد و عدالت، آزادی و حقوق برابر برای فلسطینی‌ها وجود نداشته باشد، نمی‌توان امیدی به صلح داشت.

قحطی؛ سلاح اسرائیل علیه مردم فلسطین

مارجری کوهن؛ استاد بازنشسته و مدافع صلح

جنگنده‌های اسرائیل با بمباران همه جانبه غزه، خانه‌ها، بیمارستان‌ها، مدارس و هر ساختمانی را تخریب کردند. ۱۰ اکتبر مقامات اسرائیل اعلام کردند که بیش از هزارتن مواد منفجره ۵۰۰ نقطه در این باریکه را هدف قرار داده است. پیش‌بینی می‌شود که حمله زمینی اسرائیل نیز با حضور ۳۶۰ هزار نیروی اشغالگر انجام شود و نتانیاهو به ساکنان غزه هشدار تخلیه داده است. اما نکته این است که مردم غزه جز از طریق عبور از مرز مصر نمی‌توانند منطقه را ترک کنند و اسرائیل هر راه ورود و خروجی را تحت‌کنترل دارد. حتی در ۱۱ اکتبر این مرز دوبار هدف حمله قرار گرفت. در این شرایط این حق مشروع فلسطینی‌ها در چهارچوب قوانین بین‌المللی است که در برابر اشغالگری اسرائیل مقاومت کنند. در این شرایط حتی اگر برخی اقدامات فلسطینی‌ها در مسیر مقاومت در چهارچوب قوانین بین‌المللی نباشد، در هیچ‌کجای چارت سازمان ملل، حمله اسرائیل به عنوان دفاع مشروع تلقی نمی‌شود. این در حالی است که بهره‌گیری از قحطی به عنوان سلاح جنگی در پروتکل‌های اضافی کنوانسیون ژنو نیز جرم جنگی به شمار می‌رود. بدون شک ریشه حملات این هفته حماس چیزی جز نیم‌قرن اشغال و آزار و اذیت ظالمانه نبوده است. در این برهه باید دولت امریکا را برای ایجاد آتش‌بس فوری و توقف ارسال سلاح به اسرائیل تحت‌فشار قرار داد.

درس‌هایی که غرب باید از حمله کوبنده حماس بگیرد

مقاومت همواره از خاکستر خود برخاسته است

یادداشت خارجی

جاناتان کوک
نویسنده سه کتاب در مورد مناقشه اسرائیل و فلسطین
مترجم: راضیه خوئینی

اگرچه صهیونیست‌ها و غربی‌ها می‌توانند به توجیه ظلم و ستم علیه فلسطینیان ادامه داده و حق مقاومت را از آنها سلب کنند؛ اما این نفاق و دوگانگی سیاست‌های آنها بر مردم جهان پوشیده نمی‌ماند. هجمه خبری گسترده علیه فلسطینیان و تلاش برای برانگیختن حس شفقت و ترحم برای رژیم صهیونیستی قطعاً هر کسی را که دارای اندکی وجدان و احساس باشد، منقلب می‌کند. اگرچه درد و رنج و کشتار غیرنظامیان در هر جای دنیا ناراحت‌کننده است اما در جنگ اخیر غزه این نکته قابل تأمل است که مردم این خطه پس از چندین دهه قتل‌عام به دست نظامیان رژیم صهیونیستی، دست به اقدامی تلافی‌جویانه یا به قول غربی‌ها دفاع از خود زده‌اند. پس این صهیونیست‌ها هستند که رنج فراوانی بر مردم فلسطین تحمیل کرده‌اند، اما هرگز کسری از این نگرانی‌ها که امروز توسط سیاستمداران و افکار عمومی در غرب بیان می‌شود، درباره مردم زجرکشیده فلسطین بیان نشده است. نفاق و دورویی غرب در برابر عملیات مبارزان فلسطینی بسیار عجیب و کاملاً مشهود است. برای اولین بار، پس از چندین دهه، فلسطینی‌هایی که در این منطقه محاصره شده‌اند، موفق به وارد آوردن ضربات قابل توجهی به اسرائیل شدند. آن هم در حالی که اسرائیل از سال ۲۰۰۷ یعنی بیش از پانزده سال است، محاصره زمینی، دریایی و هوایی خود را علیه مردم غزه آغاز کرده و آنها در این منطقه محبوس شده‌اند.

به گفته رسانه‌های غربی، حمله فلسطینی‌ها از غزه که اقدامی بی‌سابقه بود، شوم‌ترین شکست اطلاعاتی رژیم صهیونیستی پس از غافلگیری آنها در «جنگ یوم کیپور» طی ۵۰ سال پیش (سال ۱۹۷۳ جنگ اعراب و اسرائیل که سوریه و مصر مستقیماً در آن وارد شدند) به شمار می‌آید. بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، حماس را که به طور نمادین زندان روباز غزه را اداره می‌کند، متهم به آغاز «یک جنگ ظالمانه و انحرافی» کرد، اما حقیقت این است که فلسطینی‌ها چیزی را «شروع» نکردند. آنها پس از یک مبارزه شدید، فقط توانستند راهی برای صدمه زدن به جفاگر خود بیابند. همان‌طور که نتانیاهو اشاره کرد: «بهایی که (فلسطینیان) پرداخت خواهند کرد بسیار شدید خواهد بود»؛ بویژه غیرنظامیان. رژیم صهیونیستی سخت‌ترین تحریم‌ها را علیه مردم محبوس در این منطقه اعمال خواهد کرد. با اندکی دقت متوجه می‌شوید که غرب کوچکترین دلسوزی و نگرانی برای کودکان، مردان و زنان فلسطینی که بار دیگر توسط اسرائیلی‌ها کشته خواهند شد، ندارد. رنج عظیمی که مردم بی‌گناه متحمل می‌شوند با بیان «تلافی اسرائیل» توجیه خواهد شد.

درس‌هایی واقعی

درس‌های واقعی رویدادهای اخیر که به سرعت در حال تحول است بسیار است. تاکنون هیچ کس واقعاً به فلسطینی‌های غزه که تحت محاصره صهیونیست‌ها بوده‌اند و از نیازهای اولیه زندگی محروم شده‌اند، اهمیتی نداده است. نزدیک به صد اسرائیلی که توسط جنگجویان حماس به گروگان گرفته شده‌اند، در مقایسه با دو میلیون فلسطینی که نزدیک به بیست سال توسط اسرائیل در یک زندان روباز گروگان گرفته شده‌اند، واقعاً قابل مقایسه نیست.

این در حالی است که اسرائیل با وقاحت تهدید می‌کند شهروندان فلسطینی با توجه به حمله حماس باید خود را برای انتقام‌جویی از سوی گروه‌های ملی‌گرای افراطی یهودی آماده کنند، اما به این مسأله اشاره‌ای نمی‌کند که فلسطینیان ساکن غزه چگونه نزدیک به یک و نیم دهه تحت «رژیم غذایی گرسنگی» اسرائیل بوده‌اند. مردم فقط به مقدار محدودی غذا در غزه دسترسی دارند؛ آنقدرکه به سختی شکم کل جمعیت سیر می‌شود. در سال‌های گذشته هیچ کس واقعاً به بمباران مناطق ساحلی غزه که هر چند سال یک بار به طور منظم توسط صهیونیست‌ها انجام می‌شد، اهمیتی نمی‌داد؛ حملاتی که هر بار جان صدها غیرنظامی فلسطینی را می‌گرفت. اسرائیل به سادگی این قتل‌عام‌ها را با «گذر یک ماشین چمن‌زنی» مقایسه کرد. تخریب مناطق وسیعی از غزه که ژنرال‌های اسرائیلی به بازگرداندن این منطقه به عصر حجر افتخار می‌کردند و آن را به عنوان استراتژی نظامی «دکترین ضاحیه» به رسمیت شناختند. دکترین ضاحیه به جنگ نامتقارن شهری اشاره می‌کند که عمداً زیرساخت‌های غیرنظامی را هدف قرار می‌دهد تا با افزایش رنج و عذاب غیرنظامیان، بازدارندگی نظامی را افزایش بخشد. در این سال‌ها هیچ کس واقعاً به کادر پزشکی، جوانان و افراد روی ویلچری که هدف شلیک تک‌تیراندازان اسرائیلی قرار گرفتند، اهمیت نداد؛ افرادی که برای تظاهرات علیه محاصره شدن توسط اسرائیل بیرون آمده بودند. چند صد فلسطینی پس از دستور به تک تیراندازان از ناحیه پا هدف شلیک بی‌رویه قرار گرفته و قطع عضو شدند. این واقعیت که غربی‌ها اکنون به مرگ صهیونیست‌ها به دست مبارزان فلسطینی اهمیت می‌دهند، به سختی قابل درک است. آیا در طول پانزده سال گذشته در جریان بمباران‌های مکرر رژیم صهیونیستی در غزه، صدها کودک فلسطینی جان نباختند؟ آیا زندگی آنها به اندازه جان اسرائیلی‌ها اهمیت نداشت؟ و صدها سؤال بی‌پاسخ دیگر. پس از این بی‌تفاوتی سنگین برای مدتی مدید، ناگهان شنیدن صدای وحشت و پروپاگاندای دولت‌ها و رسانه‌های غربی برای اسرائیل عجیب است، زیرا فلسطینی‌ها سرانجام راهی مؤثر برای مقابله پیدا کرده‌اند؛ راهی که تا حدودی منعکس‌کننده سیاست‌های ضدبشری اسرائیل طی چندین دهه گذشته است. در چنین لحظه‌ای نقاب‌ها کنار می‌رود و نژادپرستی کثیفی که به عنوان یک نگرانی اخلاقی در پایتخت‌های غربی تبلیغ می‌شود، هویدا می‌شود.

اوج نفاق

این ریاکاری توسط ولودیمیر زلنسکی، رئیس جمهور اوکراین به اوج خود رسید. زمانی که او طی پیامی طولانی، مبارزان فلسطینی را تروریست خطاب و حمایت تزلزل‌ناپذیر خود از اسرائیل را ابراز کرد. وی با تأکید بر اینکه «حق اسرائیل برای دفاع از خود انکارناپذیر است» افزود: جهان باید متحد و یکدست باشد تا تروریسم در هر کجا و هر زمان نتواند زندگی‌ها را به خطر اندازد. از نظر زلنسکی یا حامیان او در پایتخت‌های غربی، اشکال «تروریسم» برابر نیست. یقیناً تروریسم دولتی صهیونیستی که زندگی فلسطینیان را برای چندین دهه مسموم و زجرآور کرده، تروریسم به شمار نمی‌آید. این وارونگی واقعیت نفسگیر است. زیرا فلسطینی‌ها نمی‌توانند «زندگی» را در سرزمین‌های اشغالی «به خطر اندازند». آنها چنین قدرتی ندارند، اگرچه تعداد کمی از آنها توانسته‌اند برای مدت کوتاهی از زندان خود فرار کنند. در واقع این صهیونیست‌ها هستند که چندین دهه است، زندگی فلسطینی‌ها را به خطر انداخته‌اند.

چگونه است که رژیم صهیونیستی «حقی مسلم» برای «دفاع از خود» در برابر فلسطینی‌هایی که سرزمین‌هایشان را اشغال کرده، دارد؟ در اینجا باید پرسید: پس چرا روسیه حق «دفاع از خود» را ندارد؟ همان‌طور که بی‌بی‌سی می‌گوید، اسرائیل، جنگی بسیار قوی‌تر و جهنمی‌تر را در غزه به راه انداخته است. پس بر چه اساسی زلنسکی یا وزرای او می‌توانند مسکو را محکوم کنند که «به تلافی» حملات اوکراین به خاک روسیه موشک شلیک می‌کند؟ اگر همان‌طور که زلنسکی می‌گوید، مقاومت فلسطین در برابر اشغال غزه توسط اسرائیل، تروریسم به شمار می‌آید، چگونه مقاومت اوکراین در مقابل اشغال روسیه تروریسم محسوب نمی‌شود؟

جایی برای پنهان شدن وجود ندارد

آخر هفته، نتانیاهو به فلسطینیان در غزه هشدار داد که باید «هم‌اکنون» خاک خود را ترک کنند، زیرا نیروهای اسرائیلی در حال آماده شدن برای «عملیاتی نامحدود» هستند. نتانیاهو مانند حامیان غربی خود خوب می‌داند که مردم غزه جایی برای فرار ندارند. از زمانی که اسرائیل غزه را از طریق زمینی، دریایی و هوایی محاصره کرد، فلسطینیان جایی برای پنهان شدن ندارند. تنها فلسطینی‌هایی که توانسته‌اند غزه را ترک کنند، گروه‌های مسلحی هستند که از زندان تحمیلی اسرائیل گریخته‌اند؛ اما سیاستمداران و رسانه‌های غربی، آنها را «تروریست» می‌خوانند. دولت‌های غربی که از حمله فلسطینیان به اسرائیل وحشت‌زده شده‌اند، دولت‌هایی هستند که وقتی اسرائیل برق غزه را قطع می‌کند، سکوت کرده و از اصطلاح «انتقام و تلافی جویی» بهره می‌برند. اما مجازات دسته‌جمعی ۲ میلیون فلسطینی در غزه که برای تأمین برق خود به اسرائیل متکی‌اند را جنایت جنگی محسوب نمی‌کنند. بسیار عجیب است که بمباران نیروگاه‌های برق اوکراین، جنایت جنگی محسوب می‌شود و رهبران غربی خواهان محاکمه ولادیمیر پوتین در دادگاه کیفری بین‌المللی می‌شوند اما درک اقدامات اسرائیل در غزه با آنچه خود جنایت جنگی می‌خوانند، برایشان دشوار است.

فرارهای جسورانه

اولین درسی که از این وقایع می‌توان گرفت این است که ذهن انسان‌ها را نمی‌توان برای همیشه قفل کرد. فلسطینی‌های غزه دائماً در حال ابداع راه‌های جدیدی برای رهایی از زنجیر هستند. آنها شبکه‌ای از تونل‌ها را ساختند که توسط اسرائیل کشف و ویران شد. راکت‌هایی شلیک کردند که همیشه توسط سیستم‌های رهگیری پیشرفته سرنگون می‌شدند. آنها دسته‌جمعی در مقابل موانع مستحکم و برج‌های دیده‌بانی که اسرائیل آنها را محاصره کرده بود، تظاهرات کردند اما توسط تک‌تیراندازها کشته یا زخمی و از کار افتاده شدند. ارتش صهیونیستی مردم را گلوله‌باران و غیرنظامیان فلسطینی را قتل‌عام می‌کند تا به بازماندگان «بیاموزد»؛ باید حقارت و زندان دائمی خود را بپذیرند. اما این بار آنها یک فرار جسورانه ترتیب دادند. اسرائیل بشدت به منطقه تحت محاصره ضربه می‌زند تا آن را تحت سلطه دائمی خود درآورد، اما فقط به بهانه «تلافی جویی». اما از تشنگی فلسطینیان برای آزادی و کرامت هرگز کاسته نخواهد شد و آنها با اشکال دیگری از مقاومت ظاهر خواهند شد و البته بدون شک کوبنده‌تر از قبل. صهیونیست‌ها و غربی‌ها هم می‌توانند به دوگانگی و دورویی خود ادامه دهند تا ظلم به فلسطینیان را توجیه و حق مقاومت را از آنان سلب کنند. اما این نفاق و کوری آنها بر مردم جهان پوشیده نخواهد ماند.

منبع: Middle East Eye